

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **groot Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

DER PROVINCIE LIMBURG.

TONGEREN, DEN 10 OCTOBER.

Van alles wat.

Wij ontvangen den volgende brief uit een dorp, 3 October 1885.

Mijnheer den Opsteller van den Postrijder, Men las hier verleden zondag den Journal du Limbourg, een uwer gezengazetten van Tongeren. Men vindt daarin, Fransche en Vlaamsche schrijvelaars. De Vlaamsche artikelen zijn voorzeker door een wasch- of moeswijf opgesteld; wat de Fransche betreft, deze zijn door eenen langoorigen slimmerik geschreven.

Het geuzenblad spreekt van boeren met een minachting juist alsof de tongersche handel niet leefde van de buitenlieden; het vertelt dat de boeren verleden jaar door de liberalen de stad uitgejaagd werden en het geeft duidelijk te verstaan dat onze geuzen niet kwaad zouden geweest zijn indien men hier de schuldalen van den 7 September had kunnen herbijgenen.

Ik die ook een boer ben, ik geef aan alle buitenlieden den raad van de winkels der liberalen voorbij te gaan. Ik zou wel eens willen weten waarom wij onze centen zonden moeten gaan dragen bij menschen die ons de stad willen nit-jagen en die ons bespotten als wij den rug gedraaid hebben. Dat de geuzen hunne winkels maar verkoopen aan de groote, deftige en aanzienlijke heeren van den Journal du Limbourg. De Fransche schrijvelaar van het geuzenblad spreekt ook van de boeren artsen flairant sans doute quelques verres de champagne à la clef. Ik ken zekere groote taleurtekkers die geen boeren-artisten zijn en de opstellers van het geuzenblad kennen ze ook.

Het geuzenblad meent dat de boeren bang zijn voor zekere geuzen kwajongens van Tongeren en herinnert dat op 20 Juli 1884 eenige drie snootekkers de boeren hadden uitgelukt. Fluit de boeren maar uit Tongeren, dan zal uw handel voorzeker bloeiend zijn!

Indien de kwajongens van den Journal du Limbourg er goesting in hebben, kunnen zij zich eens amuseeren met de boeren willen bang te maken en met eens 7 September te spelen; dan zullen wij eens zien wie het bangste is en wie er kaal zal van af komen.

Een boer.

Onze complimenten aan het geuzenblad. Verleden zaterdag vreden de geuzen opstellers zich de handen, toen zij zagen dat de barometer al meer en meer daalde. Het was sedert drie dagen een weer omgeven geus er door te jagen en het geuzenblad was zoo gelukkig, acht zoo gelukkig van te kunnen voortzeggen dat de groote processie van Onze Lieve Vrouw niet zou uitgaan! Wat was dat een plezier van kunnen aan te kondigen dat a de hemel den bliksem gaf van de prelaties en a toelatings van Monseigneur.

De complimenten thuis, geuzenblad! Nooit heeft de processie met prachtige weder hare ronde gedaan, nooit was zij zoo schitterend, nooit toonde het katholieke Tongeren meer ijver om de straten en voorgevels der huizen te versieren. Men zou beginnen te geloven dat Onze Lieve Heer meer aandacht geeft op de prelaties der katholieken en op de toelatings van Monseigneur dan op de verweuschingen der tongersche geuzen! Nog eens, geuzenbladje, de complimenten thuis.

Aan den Apostel der Verdraagzaamheid. Wij trekken de aandacht van den zeer verdraagzaam Heer Barthels, gemeenteraadslid dezer stad, op een feit dat, wij twijfelen er geen oogenblik aan, zijne hooge aandacht volkomen waardig is.

Zijne Edel gestrengheid, die gedurende de laatste jaren zoo dikwijls in het harnas gegajd werd, door het klericale spook dat hem overal vervolgde, zoodat hij bij dag en nacht droomde a Intolerance clericale, a en geen drie woorden achtereen meer kon af declameren die niet doorspekt waren met klericale onverdraagzaamheid; zal het ons niet ten kwade duiden, zoo wij hem vandaag opmerkzaam maken, op de onverdraagzaamheid van eenige zijner jonge politieke vrienden, onderwijzers dezer stad, die geene gelegenheid laten voorbij gaan, zonder houderde huisvaders tegen den kop te stooten.

Het is een oud en allerschoonst gebruik in Tongeren, dat ter gelegenheid van de Processie de jongenschoolen dezelve vergezellen en zelfs onder het geuzen ministerie van M Van Humbeek (loodgravers gedachtenis) en het vorig bestuur dezer stad, zagen wij de jongens der gemeentescholen manifesteerd met een blauwe strik op hunne borst, geleid door den oude directeur en zijne hulponderwijzers, de Processie van Tongeren vergezellen.

Sedert dien tijd, zijn het ministerie en onze gemeenteraad Katholiek, de Katholieke werd met de Gemeente jongenschool in een gesmolten, onder de leiding van onze twee Katholieke hoofdonderwijzers, de Heeren Mevis en Libot, en om de verdraagzaamheid te bevorderen, gingen omtrent de 250 jongens der Katholieke scholen met hunne twee onderwijzers, onder algemeene goedkeuring naar de Gemeente school over, en sedert dien tijd, zien wij onze schooljongens op de dagen der Groote Processie, — waaraan zoodaals wij verleden zondag mochten constateeren gansch Tongeren, zoodaals Katholiek als liberaal deelmen. — als verlatene langs de straten loopen....

Wat is hiervan de oorzaak, M. Barthels? Wij zullen het u zegen: het is uwe onverdraagzaamheid, en de onverdraagzaamheid uwer overdraagzame vrasbaarden, aan wier zorgen, helaas! honderde brave Tongersche huisvaders, hunne

kinderen moeten toevertrouwen, want zij weigeren niettegenstaande het verlangen der ouders, niettegenstaande het dringend verzoek, en door de Geestelijkheid en door de edel achtbare Heer Burgemeester hun gedaan, de jongens bij de Processie te vergezellen.

Misschien zullen die heeren zich thans zoeken te verontschuldigen met te zeggen; dat de Heeren Mevis en Libot voldoende zijn voor deze taak. Doch die vogel gaat niet op. Want zij weten zeer goed dat M Libot als directeur van het mannekoor, elders moet werkzaam zijn, en dat M Mevis alleen onmogelijk 300 Tongersche jongens in orde kan houden.

Bijgevolg, de schuld van het achterblijven bij de processie, van onze jongensschoolen, licht in de onverdraagzaamheid van de jonge onverdraagzame onderwijzers, waarmede de Heeren Mevis en Libot moeten huis-houden.

Wij vragen den heer Barthels, den a Apostel der Verdraagzaamheid, a wij vragen aan de meerderheid van onzen Gemeenteraad, en zoo dit niet helpt, aan den allerverdraagzaamste minister Thonissen, of er geen middel bestaat die onverdraagzaamheid van onze ongediplomeerde meesters, te doen ophouden, en in het vervolg bij dergelijke gelegenheid de geuzeloven van honderde brave huisvaders, niet meer te kwetsen —?

Waarom zien wij sedert de vacantie van oktober bijna geene jongens meer 's morgens in de H. Mis? Om denzelfde reden als boven — a Intolerance liberale a in de school, waaraan — wij hopen van hooger hand een einde zal gesteld worden. —

Onze vroegere Katholieke meisjesschool is heden gesloten. Hoe komt het dat de 250 kinderen die dezelve bijwoonden vandaag thuis blijven, ofschoon niemand hun belet naar de officiele school te gaan?

Het geuzenblad heeft ons zoo meermal gezeid dat de kinderen in groot getal naar de Katholieke school gingen, omdat de arme menschen daartoe gedwongen werden. Vandaag is er zeker niemand die de kinderen terughoudt uit de officiele school en wat gebeurt er? De ouders houden liever hunne kinderen thuis dan ze naar de school in het Begijnhof te sturen?

Wat dunkt u daarvan, geuzenblad?

Het tongersche geuzenblad heeft eenen schoonen vond gedaan! Het deelt een stuk mede uit eenen herderlijken brief van Mgr Guibert, aartsbisschop van Parys, waarin deze prelaat de geestelijken aanmaant vreemd te blijven aan den strijd der politieke regimens omdat de H. Kerk hun maar iets vraagt, te weten: dat de weiten der rechtvaardigheid en der christelijke heilbaarheid niet vergeten worden in de behandeling der openbare zaken.

Het tongersche geuzenblad vindt daarin een groote les voor de Belgische geestelijkheid!!! 't is waarachtig om de schouderders tot boven de ooren op te trekken.

Ja, Mgr Guibert verlangt dat de geestelijken vreemd blijven aan den politieke strijd der partijen die Frankrijk verdeelen. Maar wat het geuzenblad er niet bij zegt, dat is dat de doorlichtige aartsbisschop van Parys hier enkelijk spreekt van den politieke strijd tusschen de Legitimisten, de Orleanisten, de Bonapartisten en andere bewaerde gezindheden die zich de overhand betwisten. Mgr Guibert is verre van te zeggen dat de geestelijken moeten vreemd blijven aan den strijd die de H. Kerk aangedaan wordt door de goddelooze geuzepartij en door de afschuwelijke secte der vrijmetselaars.

Wij hebben in Frankrijk eenen schoolstrijd gezien die van denzelfde aard was als de schoolstrijd in België. Meent het tongersche geuzenblad misschien dat de aartsbisschop van Parys vreemd aan dien strijd gebleven is? Meent het dat die uitnuttende kerkprelaat de priesters aanmaant om zich dien strijd niet te moeien? Meent het dat Mgr Guibert wil hebben dat de geestelijken overschillig worden aan het vraagstuk der christelijke begrafenissen?

Allo, geuzenblad, wij zij het mandement van den Franschen aartsbisschop onder handen hebt, haalt dan de woorden eens aan waarlijk bij de tusschenkomst der geestelijken in deze zaken veroordeelt!

In België hebben wij den politieke strijd niet die in Frankrijk de verschillende partijpartijen verdeelt. De geestelijkheid is hier eenparig met alle goede burgers en alle oprechte vaderlanders om den troon van koning Leopold te ondersteunen en onze onsterfelijke Grondwet ongeschonden te bewaren.

In België bestaat de politieke strijd vooral tusschen de verdedigers en de aanranders der Kerk. Lees de gezengazetten, volgt de beradslagingen der Kamers, dan komt zij tot de oertuiging dat de geuzen altijd en overal voor doel hebben de Kerk te bestrijden, terwijl de Katholieken ze onophoudend voorstaan en verdedigen.

En in dien strijd zou de geestelijkheid moeten onzijdig blijven! Neen, daar is de plaats van den priester, wij hij aangesteld is om aan het hoofd der christene gelederen te staan in de verdediging der godsdienstige belangen. Verre van het gedrag der Belgische geestelijkheid te veroordeelen, heeft Mgr Guibert in meer dan een omstandigheid zijne volle goedkeuring en zijne bewondering uitgedrukt voor de dappere en onvermoerbare mannen die in België den reuzenstrijd gevoerd hebben tegen de vervolgers van het Katholiek onderwijs en die de wapens niet

neergelegd hebben vooraleer zij de victorie hadden behaald en hun zegvierend vaandel op het roemrijk slagveld hadden geplant. Die heldhaftige strijd zal bij het aageslacht zooveel bewondering vinden als bij Mgr Guibert en in de jaarboeken van België zal hij als een der roemrijkste feiten onzer nationale geschiedenis aangeschreven staan. En dan komt u daar de een of andere lubben, de les maken aan Mgr Guibert en aan de Belgische geestelijkheid! 't is om te lachen.

Zijne Eminentie kardinaal Lavignerie, aartsbisschop van Algiers, zegt het volgende in eenen brief aan de priesters en geloovigen zijner onderhoorigheid gezonden:

« Er is geen twijfel aan, in de tijden die wij beleven is het de openbare strijd (voor de verdediging van de Kerk en de kristene maatschappij) die meest aangebelangt.

« Een dagblad stichten of ondersteunen, dat bestemd is om de gestren te verlichten en tot de waarheid terug te brengen, is in eenen zekeren zin zoo noodig en zoo verdienstelijk als het bouwen eener kerk; betalen voor de onkosten te dekken van vergaderingen, voordrachten en uitgaven bestemd om de zielen te bevrijden van de propaganda der godloochening is al zoo dringend noodig en zoo nuttig als werken van liefdadigheid te stichten of te helpen.

Men verzekert dat de Katholieke meerderheid in de Kamer der volksvertegenwoordigers bestaen heeft dit jaar goed werk te doen. Zij zal geene politieke nuttallen der liberalen in 't lange laten trekken, zoodaals maar al te dikwijls gedaan is. Eene kieswet zal gemaakt worden, die een groot getal kiezers, in de steden en in den buiten zal bij maken; verscheidene andere wetten, die voor de nijverheid en den handel van groot belang zullen zijn, zullen gestemd worden.

In een woord, er zal veel tijd aan de belangen van het land en weinig aan die der partij-politiek gegeven worden.

Men meldt dat er leergangen van landhouw gaan ingebracht worden in 35 middelbare scholen van den Staat.

Deze maatregel van het Katholiek gouvernement zal door iedereen toegejuicht worden, doch hij is niet voldoende. Dat voorbeeld moet omiddelbaar gevolgd worden door de vrije gestichten van middelbaar onderwijs.

Wij twijfelen niet of de bestuurders en beschemers der vrije scholen zullen daar zoo spoedig mogelijk voor zorgen.

In vele gemeenten, zoo Waalsche als Vlaamsche, wordt het afschaffen der lagere school gestemd met vijf stemmen tegen vier, dus met éne stem meerderheid. En dan schreeuwen de geuzenbladen moord en brand, en noemen een maatregel die met éne stem meerderheid genomen is onwettig.

Maar dezelfde bladen en de gehele linkerzij hebben jaren lang een ongelukswet goedgekeurd die met éne enkele stem doorgeslokt was, stem gegeven door eenen zieken Senateur die zelf ook maar met een enkel stemmeke meerderheid in den Senaat geraakt was.

Als éne enkele stem voldoende is om een wet door te drijven die moet dienen om duizende nuttelooze scholen op te richten en nuttelooze leergelovende onderwijzers te maken, miljoenen te vermorsen, hoe kan men het dan onwettig vinden met éne stem een konijnschool afschaffen.

De maatregelen, door den minister Pontus genomen, ter betogeling der dronkenschap en der zedeloosheid in het leger, bekomen, die van eenige Chronique's uitgenomen, de algemeene en welverdiende goedkeuring.

Doch waarom niet verder gegaan en de taak, welke de minister aan den dokter van het leger oplegt, niet vergemakkelijkt door de aanneemiers, die wezenlijke doktors tegen dergelijke kwalen, aan hunne zijde te stellen?

Komaan, M. de minister, volledig uw begonnen werk, en het land, de ouders onzer arme militairen zullen u zegenen!

't Is gekend dat de liberalen op de verbeesting van het volk hunne macht willen steeunen. De generer speelt daarin een groote rol. Ook zijn zij dijnisch boos op minister Pontus, die het verkoopen van generer, in de kazernen, verboden heeft. Het bureau der meeting tegen het misbruik van sterken drank, te Antwerpen gehouden, heeft den minister echter geluk gewenscht over dit verbod, en zoo iets is meer waard dan al het geschreeuw der geuzenbladen, verdedigers van Bacchus.

De liberalen geven bijna den moed op voor den zetel van den volksvertegenwoordiger van Vinton. Ze worden gewaar dat de 7 stemmen meerderheid van Bouvier zullen wegsnelten; als sneeuw. Des te beter voor ons.

De gouverneur van Oostvlanderen heeft de op wachtgeld gestelde onderwijzers een onderzoek doen alleggen, om hun eene plaats in zijne burelen te kunnen geven. Op de 30 zijn er slechts 10 gekukt, alhoewel nogtans de vragen heel gemakkelijk waren. Dat geeft een aardig denkbeeld van wat de officiele schoolmeesters thans zijn. Zij zijn alleen bedacht op geld en verwarloozen alle studie, die nogtans voor hen zoo noodzakelijk is. Ook kan men vatten dat de diploma's der officiele normaal-scholen weinig betekeenen. Men had tusschen 1879 en 1884 vele onderwijzers noodig, en men leverde maar diploma's af aan krukken en snullen.

M. Beernaert is lid benoemd bij het eere komiteit van het Letterkundig- en Kunstcongres, in de plaats van Victor Hugo. Dat doet de geuzenbladen weer foeteren en spotten van haat en nijd. De benoeming van M. Beernaert is een eer voor ons land, en de geuzen willen die afbreken en bezwadderen! Slechte vaderlanders zijn ze!

Bismarck heeft een gorden maatregel doen nemen. De openbare ambtenaars worden aange-maand hun handteeken duidelijk te schrijven, in plaats van het te kribbelen gelijk velen doen. Dat zou in België ook mogen gebeurten. Vele waanwijzen denken wellicht zich verstandiger te toonen met hanenpooten te zetten, waar niet wijs uit te worden is.

De Nation, het dwallicht van Brussel, zegt: « Wij bedanken de Meuse om de goede wenschen, die zij ons toezend; deze zijn ons des te aangenamer daar wij er de zekerheid in vinden van de volmaakte eensgezindheid die tusschen ons heerscht aangaande de noodzakelijkheid van de herziening der grondwet en de middelen om er toe te raken. »

De bekentenis is betekeenisvol. De Meuse is een der gematigdste bladen der liberale opinie. Meer dan eens betreurde het sommige maatregelen, door zijne vrienden aan het bestuur genomen. Onlangs nog verdedigde de Meuse het godsdienstig gevoel.

Indien zulke dagbladen de verdediging onzer grondwet ontvluchten; indien men ze zelfs niet ziet werken om ons nationaal bolwerk af te breken dan mag men zeggen, hoe pijndijk die waarheid ook zij, dat de grondwet in het liberale kamp geene aanklevers meer heeft.

De Katholieken alleen maken de grondwettelijke partij uit.

De Fransche liberalen hebben evenals de Belgische op 10 Juni hun Sedan gehad. In de algemeene kiezing die Zondag in Frankrijk voor de leden der Nationale Vergadering heeft plaats gehad, hebben de liberalen ongeveer 150 zetels verloren.

Onder de slachtoffers der kieslus vielen niet min dan drie ministers, waaronder Goblet, de kerkvervolger, en drie andere moeten nog in ballotering komen.

De mislag deze kiezing heeft niet alleen de Fransche maar geheel de Europeesche bevolking in verslagenheid gedompeld, en niemand kan nog de gevolgen begrijpen en uitleggen die deze verrassing zal verwekken.

En geen wonder, nog een weinig en de gouvernementvorm van Frankrijk ging veranderd worden. Van 90 leden die de konings- en keizersgezinde telde in de Nationale Vergadering zullen zij nu tot 215 leden opklimmen, en wanneer met nagat dat die Vergadering 252 leden telt, zal men gemakkelijk begrijpen dat de telegraafberichten der altijd nieuwe zegenprelaten der konservatieven, Europa een oogenblik heeft doen twijfelen of het republiek niet moet wijken voor de kroon.....

Wij juichen den zegenaar der geestelijken konservatieven toe, ten eerste; omdat zij Katholieken zijn, ten tweede; omdat zij de partij zijn van rust en orde, beide zoo noodig in Europa!

De woelgezinte liberalen zullen, nu zij zooveel minder in getal zijn, kwader en wraakgieriger zijn.

Onze Katholieke broeders van Frankrijk dienen zich daarom sterker te verenigen. De eendracht moet hen naar den zegenaar brengen, misschien ganwer als iemand drift denken.

Leve de zegenprelatende broeders van Frankrijk!

De Fanfare der Concordia hebben verleden Zondag een schitterende serenade gegeven aan mevrouw Catharina Vroonen, ter gelegenheid der decoratie welke het gouvernement haar komt toe te staan voor lange en getrouwde diensten.

Mevrouw Catharina Vroonen heeft gedurende 42 jaren het ambt waargenomen van magazijnster in het huis Vroonen-Aerts. Na de serenade heeft M. de ridder O. Schaeten haar, met eenige goede en hartelijke woorden, het eereteeken overhandigd. Mevrouw Vroonen hooft haar een prachtig Christusbeeld aan.

Talrijke boeketten werden haar nog aangeboden door de dames Vroonen.

Voor de serenade hadden M. en Mevr. Vroonen al de leden der familie en het gansch personeel hunner magazijnen vereenigd om de twee jubilarissen eer te bewijzen.

Wij zegen de twee jubilarissen, omdat Mevrouw Maria Vroonen, die ook sedert 25 jaren in dienst is der familie Vroonen, dezelfde ver bewezen werd als aan hare zuster Catharina.

Zulke zeldzame feestten strekken zoo zeer ter eer van de meesters als der bedienden.

CONCORDIA.

Prijsschietsing met den edelen handloop op de metten.

- 1ste prijs P. J. Peters van Tongeren.
- 2de " " " " " " " " " " " " " "
- 3de " Fr. Notelaers van Coninxheim.
- 4de " G. Nicolaers van Tongeren.
- 5de " Fr. Notelaers van Coninxheim.
- 6de " H. Vanhille van Tongeren.
- 7de " P. J. Peters van Tongeren.
- 8de " Fr. Notelaers van Coninxheim.
- 9de " Vandermeer van Coninxheim.
- 10de " Jos. Baar van Tongeren.

M. Florent Duploide van Tongeren heeft het examen van candidaat in de rechten afgelegd.

Abonnement

Drie maal per week 6 francs per jaar.
Twee " " " " " 25 " " "
Een " " " " " 4 " " "
Een blad afzonderlijk 1 25 centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 1 25 centimen per drukregel.
Reclamen, voornissen en andere artikels vooraan of midden in het blad: 1 fr. den drukregel.

M. Louis Peeters van Neeroeteren, leerling van het college der heeren Josephieten te Tongeren, heeft in de universiteit van Louven de eerste proef der kandidatuur in wijsbegeerte en letteren afgelegd.

Gelijkvormig aan artikel 70 der gemeentewet, zal het college van burgemeester en schepenen in de zitting van aanstaande dinsdag, om 5 uren 's namiddags, verslag doen over het bestuur en den toestand der stadszaken.

Benoemingen.

De Eerw. Heer Van Aalst is kapelaan benoemd te Ste-Foi (Luik). De Eerw. Heer Wilmet is pastoor benoemd te Kemelbe in vervanging van den Eerw. Heer Granville, die zijn ontslag heeft genomen.

Sterfgeval.

De Eerw. Heer Aerts, kapelaan van het gasthuis te Sorsou, is den 28 September overleden, na voorzien te zijn met de laatste III. Sacramenten der Kerk.

Bij den Postrijder van heden behoort een lijfvoegsel.

BINNENLAND.

Eene schilderij van Rubens. — Een kleermaker van Aalst is doerzager te weet gekomen dat hij sedert geruimen tijd eigenaar is van een schilderij van Peter-Panuel-Rubens. Het verhaal is waterswaardig: Een 12tal jaren geleden, woonde de kleermaker westkwade een verkoopting van meubelen bij, toelochrood hebbende aan eenen ouden gemeeneheer. Hij kocht daar voor een frank een berookte, vutle schilderij, die geen liefhebber gevonden had.

De kleermaker was meer bekoord geworden door den kleinen prijs dan door de schoonheid der schilderij. Toen hij thuis kwam hing hij het doek aan den muur. Het bleef daar een 12tal jaren hangen zonder ooit iemands aandacht te wekken. Eenige weken geleden, nogtans, werd de schilderij opgemerkt door eenen kunstschilder die bij dien eigenaar werken liet. Hij vroeg om haar mede naar huis te mogen nemen om ze te kuiseelen en te onderzoeken wat er onder die laag vet en stof verborgen zat.

Dit werk met veel zorg gedaan, deed weldra een wonderbaar wel bewaarde schilderij te voorschijn komen getekend Peter-Panuel Rubens met de dagtekening 1614. De schilderij stelt Christus voor, de wereld zegende. Zij is 80 centimeters hoog op 62 breed.

Sedert de ontdekking is de kleermaker als uitzinnig van vreugde; hij vergeet niet alleen eten en drinken, maar kan zelfs zijne maalt niet meer leiden. Vele liefhebbers en kenners zijn reeds die schilderij gaezien. De eigenaar toont haar met vreugde en hoogmoed, doch hij heeft reeds ondervonden dat speunleiders toevlucht genomen hebben tot allerhande list en om zich aan geringen prijs van dit gewrocht meester te maken.

In het volgende jaar zullen wij eenen zeldzamen laten Paschen hebben. Zoodaals bekend is, wordt Paschen gevierd op den Zondag na de eerste volle maan na het begin der lente. Die Zondag kan het allereerst vallen op 21 maart en het laatst op 25 april. Sinds het begin onzer christelijke jaartelling is het reeds een enkele maal voorgekomen, dat Paschen op 21 maart werd gevierd, doch nooit had dit op 25 april plaats. Aanstaaende jaar zal zulks voor het eerst geschieden. De lente vangt namelijk aan op zaterdag 21 maart, juist nadat het eerste minuten te voren volle maan is; was de maan even later vol, wij hadden eenen zeldzaam vroegen Paschen, maar nu moeten wij nog vijf weken daarop wachten, want de volgende volle maan treft ook weer zoo ongelukkig, dat zij op zaterdag 17 april weer kort na middernacht, dus werkelijk reeds op zondag 18 april valt. Daarom is in 1886 Paschen eerst een week later en dus op 25 april.

Men schrijft uit Mechelen:

Gisteren kwam de genaemde G... dezer stad, op het politiebureau en verklaarde zonder de minste aandoening, dat hij eenen vrouw een paar heilbeteken in den hals had toegebracht. Men dacht eerst met eenen zinneloozen te doen te hebben, doch bij onderzoek bleek de zaak maar al te waar te zijn. Het slachtoffer had twee steken bekomen en de zoon, die haar hulp bracht, was verplicht zelf het wapen uit de verschrikkelijke wond te trekken. De toestand van het slachtoffer is zeer gevaarlijk. De moordenaar is aangehouden.

Men schrijft uit Bergen:

DIEFSTAL MET GEWAPENED. — Zaterdag avond is te Lodelinsart een diefstal met gewapened hand gepleegd in de volgende stoumdwige omstandigheden.

De woning van den heer J.-B. Regnier is gelegen in volle gemeente.

De aan had zich naar zijn werk begeven. Enige minuten daarna verliet zijn zoon Jan Baptist, ingelijks de woning. Hij had de straatdeur in slot gedaan en den sleutel medegenomen. Zijne moeder, eenen vrouw van 34 jaar, was alleen thuis. Dat was het oogenblik dat waarschijnlijk aangeacht werd door de kwaadtoeners die in die buurt op loer moesten liggen.

Rond 11 uur hoorde Mad. Regnier, die zich te bed bevond had, een gerucht in eene benedenplaats. Zij dacht dat het haar zoon was en riep hem toe: « Zijt gij het, Jan Baptist? »